

KVĚTEN NEWSLETTER 2025

Škola Parentes

Obsah

Slovo ředitele školy	3
Pozdrav ze školky	4
Ohlédnutí za školou v přírodě	5
Jak komunikovat s pubertáky?	6
K čemu je výchova charakteru?	7
Proč jsme součástí RED Parentes?	8
Vděčnost	9
Zpověď školní redakce	10
Školka na parníku	11
Klavírní koncert	12
Co nás ještě čeká	13

Slovo ředitele školy

Vážení rodiče, milí žáci, milí kolegové,

Květen je měsícem, kdy se díváme zpět i vpřed – bilancujeme uplynulé měsíce a zároveň plánujeme závěr školního roku i kroky do budoucna. V tomto vydání školního newsletteru najdete pestrý přehled toho, co se ve škole i školce Parentes odehrálo.

Ohlédneme se za školou v přírodě, přiblížíme vám také, co znamená „výchova charakteru“

v každodenní školní praxi. Nechybí ani inspirace pro rodiče v podobě přednášky pro druhý stupeň, představení iniciativy RED Parentes nebo zamyšlení nad ctností vděčnosti, která nás provází v květnu a červnu.

Zvláštní pozornost věnujeme také naší mateřské škole.

S přáním požehnaných dnů

PhDr. Michal Šabatka

ŘEDITEL ŠKOLY

Pozdrav ze školky

Milí rodiče,

máme za sebou květen – měsíc, který utekl snad nejrychleji z celého roku. Děti si užívaly pobyt venku, zkoumaly, co nového přineslo jaro, a s nadšením se zapojily do všech aktivit, které jsme pro ně připravili.

Jedním z velkých zážitků byl výlet parníkem, který si děti opravdu užily – pro mnohé to byla první plavba a o to víc ji prožívaly.

V červnu nás čeká závěr školního roku, výlety, loučení s předškoláky a spousta dalších hezkých chvil.

Děkujeme, že je prožíváte s námi.

Přejeme vám klidný červen a co nejvíc slunečných dní.

Veronika Nejedlá

VEDOUCÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ohlédnutí za školou v přírodě

Měli jsme možnost strávit několik dní s dětmi 1. stupně v krásné přírodě v okolí Moravského Berouna.

Ze zpětné vazby od dětí jsme zjistili, že je nejvíce zaujala cesta vlakem, dobrá kuchyně a skvělé hry, ve kterých překonávaly samy sebe a také se učily spolupracovat a vzájemně si pomáhat.

S dětmi na 2. stupni jsme cestovali kousek za Prahu do Loutí u Nové Ráby. Kromě výšlapů a výletů jsme se hlavně chtěli vzájemně lépe poznat napříč třídami a tak jsme postavili týmy, ve kterých jsme soutěžili v různých kategoriích. Nejvíce prý děti bavila hra na Mamuta aneb ulov si svého učitele.

Moc si vážíme příležitostí, kdy můžeme trávit čas s dětmi i mimo běžnou školní výuku, proto děkujeme vám rodičům za vypravení dětí a svěřením je do naší péče. Velký dík patří i vyučujícím za jejich nasazení a čas věnovaný dětem nad rámec školního vyučování.

Olga Turnová

ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE

Jak komunikovat s pubertáky?

Komunikace s dospívajícími může být někdy jako jízda na horské dráze – plná nečekaných zvrátů, emocí a nevyžádaných rad. Co ale skutečně pomáhá budovat důvěru, nastavovat zdravé hranice a přitom si zachovat vztah založený na respektu? V rozhovoru s Marií Hlaváčkovou se dozvíte, jaké jsou nejčastější rodičovské přešlapy, proč je lepší víc naslouchat než radit, a proč je důležité, abychom pubertákům zůstali k dispozici – i když právě mlátí dveřmi.

Jaké jsou podle Vás nejčastější chyby, kterých se rodiče při komunikaci s pubertáky dopouštějí?

My rodiče jsme hodně nastavení na to, abychom řešili. Ale pubertáci hodně potřebují mít možnost, abychom je vyslechli a nenabízeli hned svoje řešení. Pro ně totiž naše řešení může být úplně nešikovné nebo nepřijatelné a začnou mít pocit, že jim nerozumíme. Tím spíš, pokud své řešení nabízíme z pozice zkušené autority, proti které puberta přirozeně brojí. To, co od nás potřebují, je, abychom jim pomohli se v situaci vyznat, uvolnit emoce a řešení si najít podle svého. Můžeme se jich i ptát – co ode mě teď potřebuješ? Chceš poradit nebo to potřebuješ vyřešit sám?

Na co si mají rodiče dát pozor, když chtějí, aby jim jejich dospívající dítě důvěřovalo?

K tomu, aby teenageři měli chuť s námi trávit a čas a komunikovat, je třeba, abychom projevili opravdový zájem o „jejich svět“. Ne pouze „co škola?“ ale zájem o to, co je baví, čím žijí a s respektem přijímat, že mohou mít odlišný pohled na svět, než máme my. Je pro ně důležité cítit, že je vnímáme jako partnery, ne jako malé děti.

Podle mého názoru je třeba uznat dětem právo na emoce, které prožívají. Je potřeba, abychom si my rodiče v hlavě oddělili to, co dítě cítí, od toho, jak jedná. Emoce je přirozená reakce – pokud třeba „mlátí dveřmi“, tak se pravděpodobně kvůli něčemu zlobí, může cítit frustraci, strach, napětí. To je něco, co vzniká přirozeně a je v pořádku, že tento pocit přijde. Dítě má právo na uznání – „chápu, že se teď zlobíš“. Zároveň se ale můžeme vymezit vůči jednání, které následuje – „chápu, že se teď zlobíš, ale nemůžeš kvůli tomu na mě sprostě křičet“.

Zároveň moc doporučuji rodičům pokusit se udržovat si určitý nadhled – bojování proti autoritám, hledání vlastní cesty a velká emocionalita je něco, co k pubertě patří a je normální, když to dítě prožívá. Pomáhá nebrat si jejich kritiku osobně a nabídnout prostor k tomu, aby sami řekli, co potřebují.

Jaké tři věty by podle Vás měl každý rodič pubertáka nosit v hlavě jako mantru?

1. Moje dítě je v pubertě, to, že mě vytáčí/pokouší je v pořádku. Jsme na jedné lodi, není cílem jít proti sobě, ale hledat společné řešení.
2. Je dobré být mu k dispozici, naslouchat, nenabízet okamžité řešení.
3. Je v pořádku, že posouvá hranice, protože se učí vlastní zodpovědnosti. Je dobré se o pravidlech společně dohodnout, nenařizovat z pozice autority.

Rozhovor v plném znění najdete na našem webu.

Výchova srdce a mysli

Výchova srdce a výchova mysli jsou stejně důležité – ale pouze dohromady dávají ve vzdělávání dětí a mládeže plný smysl. „Výchova mysli bez výchovy srdce není žádnou výchovou.“ Ačkoli je tento výrok nejistě připisován Aristotelovi, vyjadřuje hlubokou pravdu: výchova se neomezuje jen na předávání znalostí. Neoslovuje pouze rozum, ale musí zasahovat i do hlubin lidského srdce.

Například když chceme, aby si dítě osvojilo ctnost pořádku, nestačí ho jen znovu a znovu žádat, aby si uklízelo pokoj. Pořádné bude, až samo zatouží být pořádné – protože v tom spatří hodnotu a dobro. Pak mu bude i uklízení dávat smysl.

Dnes už si mnoho škol uvědomuje, že je třeba studenty rozvíjet nejen po stránce znalostí, ale i dovedností – tedy aby nejen věděli, ale také uměli. Vzdělávání pak neoslovuje pouze hlavu, ale i ruce, tedy činnost.

Stále tu ale chybí třetí prvek: srdce. Člověk je totiž „hlava, srdce a ruce“. Teprve když mezi těmito třemi složkami vznikne soulad – mezi tím, co víme, co cítíme a co děláme – dochází ke skutečné výchově, která směřuje k dobru člověka.

Jak tedy vychovávat srdce dětí a mladých lidí?

Především si musíme uvědomit, že srdce je motorem lidského jednání. I když něco chápeme rozumem, bez opravdové vnitřní touhy bude cesta k cíli obtížná. A naopak – silná touha bez správného vedení rozumu nás může vést k nerozumnému jednání.

Právě proto je třeba výchovu začít u srdce: vést děti k citové rovnováze a zdravému vztahu ke světu i sobě samým. To otevírá cestu ke ctnostem – protože opravdová ctnost není jen opakováním správného jednání, ale vnitřní motivací jednat dobře, protože nás dobro přitahuje.

Výchova srdce neznamená jen hledat, co nám dělá dobře, ale učit se rozpoznávat, co je pro nás skutečně dobré – chtít to a usilovat o to. Jde o to umět dobře se rozhodovat, sladit své myšlení, cítění a chtění, a vést život, který má smysl.

Je důležité naučit se poznávat své vlastní srdce: jaké jsou moje touhy, obavy, hodnoty a priority? Jak reaguji na svět kolem sebe? Výchova emocí pomáhá lépe se orientovat ve vlastním vnitřním světě a zaměřit svou energii na to, co nás může opravdu činit šťastnými.

Dobrým začátkem může být podpora velkých tužeb. Touha vzniká tam, kde cítíme rozdíl mezi tím, co bychom chtěli, a tím, co nám chybí. Dnes se často setkáváme s mladými lidmi, kteří zdánlivě mají vše – ale netouží po ničem. Chybí jim směřování, apatie je paralyzuje.

Pomoci jim toužit po tom, co dává životu smysl, a ochotně za tím jít, zakoušet hodnotu úsilí – to je cesta, jak je proměnit. Pomoci jim stát se těmi nejlepšími lidmi, jakými mohou být. Aby mohli žít naplno.

Síť škol Parentes

Naše škola Parentes v Praze je členem Red Educativa Internacional Parentes – mezinárodní vzdělávací sítě, která sdružuje více než 50 škol ve 11 zemích Evropy, Afriky a Latinské Ameriky. Možná jste o této síti už slyšeli, ale víte, co konkrétně znamená být její součástí?

Síť Parentes vznikla ve Španělsku a její cílem je nabízet kvalitní vzdělání s důrazem na formaci charakteru. Základními pilíři jsou svoboda, odpovědnost, úcta, solidarita a služba druhým – tedy přesně to, co se snažíme rozvíjet i u našich žáků.

Pro naši školu znamená členství v síti Parentes možnost spolupracovat s dalšími školami podobného zaměření, sdílet zkušenosti a čerpat inspiraci ze zahraničí. Díky tomu máme přístup k osvědčeným vzdělávacím programům a inovacím, které se jinak do českého prostředí dostávají jen pomalu.

Učitelé se mohou účastnit mezinárodních školení a kurzů, které rozvíjejí jejich odborné i lidské kvality. Můžeme také čerpat podporu v oblasti pedagogického vedení, komunikace s rodiči či zavádění nových metod výuky.

Fundación Parentes, která síť koordinuje, klade velký důraz na spolupráci se školami i rodinami. Což je v souladu s naším přesvědčením, že škola a rodina tvoří výchovnou jednotku, ve kterém se dítě učí nejen faktům, ale i životním hodnotám.

V době, kdy se vzdělávání často zužuje na měřitelné výkony, je pro nás velkou výhodou být součástí sítě, která má odvahu klást si vyšší cíle – formovat z dětí dobré a zralé osobnosti. Členství v síti Parentes nás inspiruje, motivuje a zároveň ukotvuje v hodnotách, které považujeme za podstatné. Díky této spolupráci se můžeme stále učit a růst – jako učitelé, jako škola i jako komunita.

PROEDUCA

unir LA UNIVERSIDAD EN INTERNET

IJIMAI
journal

unir LA UNIVERSIDAD EN INTERNET

edix

miu CITY UNIVERSITY MIAMI

cunimad
Centro de Educación SuperiorNewman
Escuela de Posgrado

HADOCK

unir | México
LA UNIVERSIDAD EN INTERNETArenales
RED EDUCATIVAROMMEL &
MONTGOMERY
digital thinking agencyrevista española
de pedagogíaTEATRO
Arapiles 16

RED EDUCATIVA INTERNACIONAL
PARENTES

Ctnost vděčnosti

Na konci roku často bilancujeme – co se povedlo, co mohlo být jinak. Ale je to také dobrý čas k vděčnosti. Za pokroky dětí, za drobné i větší radosti, za každodenní spolupráci mezi školou a rodinami. Vděčnost je způsob, jak se dívat na svět. A právě teď je skvělá příležitost ji společně rozvíjet.

Vděčnost začíná obyčejným „děkuji“. Učí nás všimnout si toho dobrého, co máme, a ocenit to. Někdy na ni ve spěchu dne zapomínáme – a přitom právě ona pomáhá budovat odolnost, radost i dobré vztahy.

Jak ji můžeme s dětmi rozvíjet doma?

- Zkuste si večer před spaním říct každý jednu věc, za kterou jste ten den vděční.
- Povzbuzujte děti, aby si všímaly drobných laskavostí – a poděkovaly za ně (i sourozenci nebo spolužákovi).
- Mluvte s dětmi o tom, že spoustu věcí nepovažujeme za samozřejmost – třeba že máme kde bydlet, co jíst nebo kdo jim ráno nachystal svačinu.
- Budte příkladem – když dítě slyší, že i rodič řekne „děkuju“ nebo „vážím si toho“, učí se přirozeně.

Vděčnost nemusí být velké gesto – stačí malá změna v každodenním nastavení. Právě tyto drobnosti mohou mít v konečném důsledku velký vliv.

Zpověď školní redakce

Redakce školního časopisu ZIP letos poprvé vstoupila do soutěže školních časopisů – a rovnou si odnesla první místo v krajském kole! Jaké bylo vyhlášení, co porotu zaujalo a jak vlastně práce redakce probíhá, nám prozradili členové týmu: Miky, Vivi, Jáchym, Terka, Marlenka, Juli, Mady, Tora a vedoucí redakce Hana Chmelíková.

Napětí až do konce

Když se na pódiu začala vyhlášovat druhá místa, v redakci panovalo napětí. „Jakmile zaznělo jméno jiného časopisu, začali jsme doufat – a když pak oznámili vítěze, jásal jsem naplno,“ vzpomíná Miky. „Nečekal jsem to. Myslel jsem, že se jen zúčastníme,“ dodává Jáchym. Pro většinu členů to byla vůbec první zkušenost se soutěží – o to větší radost z úspěchu.

Co porotu oslovilo?

Design, originalita, zaměření na emoce čtenářů i pestrost témat – to všechno jsou podle redaktorů důvody, proč ZIP zaujal. Nejde jen o školní zpravodajství – v časopise najdete i povídky, komiksy, kvízy nebo rubriky o duševním zdraví. Téma šikany, rozhovory se zaměstnanci školy i rubrika MIND ZONE, kterou redakce připravuje s odborníci, ukazují, že se redaktori nebojí ani náročnějších témat.

Redakční život

Redakce se schází každý pátek. Někdy se rozepisují příběhem, jindy plánují nové číslo, kreslí, píší, tvoří ve dvojicích. „Každý dělá, co ho baví. Diskutujeme, komentujeme si navzájem práci. A většinou se nehádáme,“ směje se Miky. Redakční práce ale není vždy jednoduchá – nejtěžší jsou podle členů rozhovory, uzávěrky nebo domluva v týmu. Přesto převažuje chuť tvořit a spolupracovat. „Ve třídě se pracuje spíš samostatně, tady společně. To mě baví,“ říká Terka.

Co redakce přináší?

Kromě nových dovedností v psaní a komunikaci oceňují členové redakce i větší sebevědomí. „Učím se říkat věci nahlas,“ říká Marlenka. „Zlepšil jsem se ve vyprávění,“ dodává Miky. A co by poradili těm, kdo by se chtěli přidat? „Stačí přijít, donést sušenky a chtít tvořit,“ shrnuje Mady s úsměvem.

Plány do budoucna

Redakce má jasno – chtějí pokračovat, zkoušet nové věci, vylepšovat rozhovory, přidat víc humoru, soutěží nebo interaktivních prvků. Někteří plánují vlastní rubriku, jiní by rádi napsali víc povídek. Jedno ale mají společné – chuť tvořit něco, co má smysl. A jak říká Julie: „Podle mě je dokolaj takovej, jaký je.“ A to je asi nejlepší vizitka.

ŠKOLKA NA PARNÍKU

Na vodě to dětem sluší! Náš výlet parníkem byl pro mnohé velkým dobrodružstvím – někteří pluli úplně poprvé, jiní si užívali výhledy, vítr ve vlasech a společně strávený čas. Podívejte se ve fotogalerii, jak si den na řece užili ti nejmenší námořníci.

Klavírní koncert

Ve čtvrtek 15. května se naše škola na chvíli stala koncertním sálem.

Naši žáci měli možnost zúročit svůj celoroční trénink pod vedením paní učitelky Marty Krejčíkové a potěšit nás příjemnými tóny a melodiemi.

Děkujeme také všem rodičům za podporu dětí v rozvíjení jejich talentu v oblasti hudby a Martičce za krásné vedení a organizaci!

Co nás ještě čeká

1.-7. června

Výjezd 9. třídy do Madridu

10. června

IQ landia pro 2. stupeň

11. června

Zahradní slavnost v MŠ

12. června

Chemický program pro 9. třídu

13. června

Pedagogická rada - družina do 14:00

17. června

Duchovní obnova pro muže

19. června

Den s budoucími prvňáčky

19. června

Návštěva Goetheho institutu pro 6. třídu

27. června

Vysvědčení

Další informace najdete na našich webových stránkách a sociálních sítích.

 <https://www.parentes.cz/>

 +420 212 340 021

 zs@parentes.cz

 Tlumačovská 1237/32, Praha 5 – Stodůlky

 ZŠ a MŠ Parentes

 skolaparentes